

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a doua după Rusalii, a Sfinților Români

Coboară cerul pe pământ, coboară sfinții și îngerii și însoțesc venirea Mea în cuvânt de slavă și am loc pregătit cerește unde să-Mi fie scris cuvântul, și de unde să călătorească el de la margini la margini, o, și vă așez în calea Mea ca să deschideți cartea Mea cu voi și să-Mi așez în ea venirea, cuvântul venirii Mele acum, la sfârșit de timp, fiilor veghetori între voi și Mine ca să pot să vin să grăiesc de deasupra și să-Mi scrieți grăirea Mea de peste voi.

O, fiilor, nimeni n-a mai putut veni în chip întreg la Dumnezeu lângă acest izvor de cuvânt, nimeni ca și voi, și iată, Îmi port cu voi venirea. O, nimeni n-a mai voit ca și voi cu lepădare de sine întreagă și cu cruce purtată, nimeni n-a mai putut iubi și înțelege așa ca voi cum se vine la Dumnezeu și cum se stă apoi ca să însemne că a venit, că a venit în chip întreg să se dea lui Dumnezeu.

Când omul vine cu adevărat pentru calea lui cu Mine se dă Mie cu totul, nu se mai oprește pentru sine, nu-l mai privește pe el ce va fi cu el azi și mâine și poimâine, și tot timpul ce va face Dumnezeu cu el. Atunci Domnul îl pregătește pe unul ca acela prin multe probe, prin multe ispitiri și întâmplări, și i se dă apoi putere de iubire și de credință mai mari ca până atunci, și îl folosește Domnul pentru lucrările Sale pe cel ce se leapădă de sine pentru cele din cer, și se face el templu pentru Dumnezeu, și aceasta este grija lui cea mai mare și mereu așa.

Iată, puțină bucurie de felul acesta am cules în Mine și în cer lângă Tatăl în vremea aceasta de când cuvântul Meu curge din gura Mea peste pământ ca să-Mi pregătesc un popor ascultător și supus și ca să Mă arăt cu el înaintea necredincioșilor care Mi-au aflat venirea și n-au dat să afle cum vine Domnul și că adevărat vine și va veni.

A venit mult popor în vremea celor șaptezeci de ani de cuvânt din cer pe pământ. Unii doar au auzit și au trecut înainte, alții s-au oprit o vreme mai lungă sau mai puțină și au plecat de unde au venit, alții nu s-au supus frumos ca și voi ca să fie de folos, alții au căzut în păcatul cârtirii, al vorbirii de rău, al trufiei de la nelepădarea de sine, al nesupunerii pentru o viață duhovnicească frumoasă, o, și s-au dus de la Noi și s-au dus, fiilor, și au rămas cei ce M-au iubit, au rămas cei ce v-au iubit pe voi cu credincioșie, cu creștere și cu împlinirea cuvântului Meu învățător peste ei.

Iată, au plecat și cei ce v-au iubit, iar aceștia cât timp v-au prețuit pentru creșterea lor, pentru iubirea lor de Dumnezeu, au fost frumoși, au stat frumoși, au putut să se aleagă lângă voi pentru Mine și au fost cu putere prin iubirea lor de Dumnezeu și de voi, dar când au început să vă disprețuiască au venit încercări peste ei pentru credincioșia lor, pentru probarea lor, o, și au pierdut harul și puterea cea pentru calea cu cerul pe pământ lângă voi și Ne-au părăsit zicându-și că vă părăsesc pe voi, dar ei au părăsit mersul lor cu Mine și cu credința lor în venirea Mea cuvânt pe pământ și s-au tras cu cei necredincioși care i-au probat pe ei până ce i-au doborât, până ce au greșit prin îndoială, prin dispreț asupra voastră, o, și așa au putut să nu mai fie ei și așa au fugit, fiilor.

Așadar, iată ce am de spus și de scris în cartea Mea cu voi pentru cei care au trecut prin această vreme și mers cu Dumnezeu sub cuvântul Meu de păstorie: Fiilor, fiilor, dintre toți aceștia despre care Eu, Domnul, pomenesc și grăiesc acum, dintre cei care M-au aflat și s-au apropiat și au trecut apoi mai departe cu mersul lor, fără să se așeze în duhul credinței și al ascultării, sau dintre cei care au stat o vreme mai puțină sau mai lungă și au fugit apoi, sau dintre cei care au rămas și sunt sau nu ascultători pentru mersul cel întreg al lor pe calea Mea cea de azi cu cuvântul peste pământ, iată, dintre cei care vor afla mila Mea și mântuirea lor, unii dintre aceștia se vor mântui prin ascultare și credincioșie și iubire până la capăt, iar alții prin iertarea lor, a neîmplinirilor lor, numai că iertarea va fi prin curățire, căci templul lui Dumnezeu trebuie să fie curat și curățat mereu, biserică a lui Iisus Hristos, și trebuie reparat dacă s-a șubrezit pentru statul Meu în el.

Iar cât privește pe alții care n-au rămas ai Mei nici prin ascultare în toată vremea lor, nici prin iertare pentru curățire, o, aceia mai bine nu s-ar fi născut, căci ei au aflat și au știut apoi cuvântul venirii Mele și l-au dat la spate cu mintea lor, cu care au căutat și caută cu necredință cum că e minciună cuvântul Meu și își împart aceasta între ei cei care s-au dus spre necredință și s-au ales pentru păcat.

Acum, fiilor, pentru cei rămași pe cale pun în carte îndemn care să-l întărească fiecare peste el, căci vremea este cu rece pentru Domnul pe pământ, și e cu necredință care nu-i mai lasă omului timp spre întoarcere la viață mântuitoare, de vreme ce tot omul și-a pierdut mintea cea pentru viață vie în el, o, că e prea obișnuit cu păcatele de moarte și nu caută după îndrumător pe calea cea cu întinericul lumii, și e judecat omul de tot ce are viață vie între pământ și cer, dar cine să-i spună lui că pomii sunt plini de viață, de sevă dătătoare de viață și de sănătate pentru om și pentru credința lui?

Au copacii viață în ei, omule, au prin tot ce sunt și lucrează ei în slujba omului făcut de Dumnezeu, și au ființă pomii, au și cresc și rodesc și sunt de folos, și de aceea sunt. Toate au viață în ele și sunt ființe și se dăruiesc spre folos de obște, că iată, o legumă din grădină crește, e vie și împarte viață celor din jur care o mănâncă pe ea. Bobul de grâu sau orice sămânță, apa, iarba, fierul, lemnul, toate au viață și așteaptă să fie folosite și sunt dăruitoare de viață, de putere, de frumos, de bucurie, de sănătate. Dar tu, omule, ce ești, ce faci? Ce-I dai lui Dumnezeu dacă te deprinzi doar să faci păcat și să-l amesteci prin toate câte mai dai tu să faci fără niciun folos, că dacă nu-I ești de folos lui Dumnezeu, o, nu ești viu dacă n-ai în tine viață pentru Dumnezeu?

O, fiilor care sunteți lângă Mine pe calea Mea de venire ca să cuvintez peste voi și peste pământ, iată de ce se naște întrebarea: Cum să ne purtăm cu cei care au plecat din poporul cuvântului Meu, cum cu cei care au viclenit sau au cârtit sau au judecat în locul lui Dumnezeu pe semenii, sau au dorit viață cu păcat și s-au dus și s-au depărtat, sau au disprețuit sau au mărturisit strâmb ca să păteze numele semenilor lor, o, cum să facem, fiilor? Această întrebare rămâne pe masă cât nu se vede o hotărâre, o putere sfântă pe care să o aleagă cei rămași, ca nu cumva să fie ei loviți pe neașteptate de greșeli, și apoi să fie nevoie de iertarea lor, care vine prin curățire, prin spălare, fiilor.

E zi de pomenire a sfinților români în această zi, duminica a doua după Rusalii, iar Eu, Domnul, sunt cu ei deasupra pământului român, cu cerul Meu și al lor, cu cerul, fiilor, că Eu, Domnul, Mă port cu cerul, cu casa Mea de sus, o, și am multe locașuri să le cercetez mereu și să adaug mereu la răbdarea sfinților, care așteaptă ziua slavei Mele să vină văzut și să le dea și lor bucuria care se va împărți odată cu biruința celor din urmă precum este scris.

Am încă iarăși să vă amintesc că este de luat în seamă folosirea timpului, căci timpul se scurge și sunt încă multe de așezat în ființă și așteaptă acestea după voi, că numai pe voi vă avem, fiilor. Fiți mari și tot mai mari pentru vremea care vine și fiți harnici toți, ca să avem cu ce să dăm ființă mărgăritarelor care așteaptă la rând să primească ființă și îngeri și pecete cerească, fiilor.

O, nu vă îngrijorați! Cei cu inimă mare și cu dor în ea și cu dăruire, aceia pot și cu trupul, iar altfel trupul este neputincios, și nu se poate să fie neputincios templul lui Dumnezeu, și de aceea nu lăsați timpul să treacă, nu, fiilor, căci avem de așezat în el lucrările Domnului, toate câte așteaptă să se ivească la vedere, și așa se lucrează la sfârșit, cu trupul și cu duhul în nedespărțire, căci lucrăm ca în cer pe pământ, nu altfel, fiilor.

Binecuvintez acum lucrările cu care începeți iar și iar lucrul vostru cu Mine în cetatea cuvântului Meu din loc în loc, peste tot pe unde Eu, Domnul, voi însemna, iar voi veți da ființă celor așteptate să se ivească, și vom putea, fiilor, așa cum și până acum toate s-au putut cu putere și har de sus.

Pe pământ toți lucrează cu pământul și cu cei de pe pământ, iar voi lucrați cu cerul pe pământ, o, și poate Domnul cu cerul Său și cu voi, și sunt duhovnicești toate cele lucrate de Mine cu voi, și nu sunt pământești, fiilor. Așadar, pace vouă pentru lucrările Mele cu voi! Inimă mare în care să încapă Domnul cu cerul Său, aceasta este binecuvântarea în care vă așez pe voi acum, când iar începem lucrul pe mai departe pentru cele ce vor lua ființă la vedere în curând, și care acum sunt prin cuvânt și așteaptă să se arate.

Eu prin cuvânt lucrez mai întâi, și numai apoi lucrez la vedere cuvântul Meu, și numai așa a lucrat Dumnezeu din veac și până în veac, și nu vă cer decât iubirea, o, fiilor.

Și acum vă pecetluiesc cu numele Meu cel nou de peste voi cartea cea de azi, și pe voi, fiilor: Eu sunt Iisus Hristos, *Cuvântul lui Dumnezeu*. Amin, amin, amin.

01./14.06.2026